

Sygn. akt I C.100/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Grzegorz Manista

Protokolant sekr. sąd. Aneta Kuleczka

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2016r., w Ł.

na rozprawie

sprawy z powództwa(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K.

przeciwko M. B. (1)

o zapłatę

1. oddala powództwo;
2. zasądza od powoda(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. na rzecz pozwanej M. B. (1) kwotę 1.000 / jeden tysiąc / zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;
3. nakazuje zwrócić powodowi (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łęczycy kwotę 721,20zł / siedemset dwadzieścia jeden złotych dwadzieścia groszy / tytułem zwrotu nadpłaconej zaliczki na opinię biegłego.

Sygn. akt I C 100/15

UZASADNIENIE

W dniu 25 listopada 2013r. powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. złożył pozew do Sądu Rejonowego w Kutnie VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Łęczycy, skierowany przeciwko M. B. (1), w którym wniósł o zasądzenie od pozwanej, nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym, kwoty 2.707,48zł z odsetkami ustawowymi od dnia 26 listopada 2011r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych / k. 2-5 – pozew /.

Nakazem zapłaty, wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 10 grudnia 2013r., sygn. akt VI Nc 1094/13, Sąd Rejonowy w Kutnie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Łęczycy, nakazał pozwanej M. B. (1), aby zapłaciła na rzecz powoda (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. kwotę 2.707,48zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 26 listopada 2011r. do dnia zapłaty oraz kwotę 624zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wniosła w tymże terminie sprzeciw / k. 4 – nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10 grudnia 2013r., wydany przez Sąd Rejonowy w Kutnie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Łęczycy, sygn. akt VI Nc 1094/13 /.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana M. B. (1) zaskarżyła nakaz zapłaty w całości, wniosła o oddalenie powództwa /k. 36 – 52 - sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym /.

Powód popierał powództwo i wniósł o zasądzenie od pozwanej M. B. (1) kwoty 2.707,48zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 listopada 2011r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana M. B. (1) prowadzi gospodarstwo rolne pod nazwą „Gospodarstwo rolne (...)” w miejscowości (...). Przed rokiem 2010 prowadziła je wspólnie z mężem, po tej dacie jest wyłączną właścicielką, z uwagi na podjęcie zatrudnienia przez męża. W związku z wykonywaniem inwestycji w gospodarstwie korzystała z usług firmy (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K.. Inwestycję na terenie gospodarstwa realizowała etapami. Dokonywała zakupu między innymi blachy na remontowany budynek, styropian oklejony blachą oraz płytę warstwową, blachę trapezową. Negocjacje, co do ceny i dalszej finalizacji transakcji handlowych pomiędzy stronami postępowania, odbywały się na terenie gospodarstwa rolnego pozwanej, pomiędzy M. B. (1) a przedstawicielem handlowym firmy (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. - M. B. (2). Do obowiązków M. B. (2) należy obsługa klientów hurtowych oraz klientów detalicznych, dokonujących pojedynczych zakupów na niższe kwoty. Firma (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. dostarcza towar przez firmę zewnętrzną /d. k. 75- 77 – zeznania świadka M. B. (2) /.

Ustalenia w związku z zamówieniami małżonkowie dokonywali wspólnie, natomiast na zamówieniach i fakturach widniało nazwisko i imię pozwanej. Przed zamówieniem, objętym sporem, strony dokonywały trzykrotnie transakcji kupna. W 2009r. M. B. (1) kupiła blachę trapezową, wkręty. Wówczas była wystawiona faktura na zaliczkę dotycząca tej transakcji / d. k. 47 – faktura VAT nr: / (...), k. 50 zamówienie; k. 272-273 w zw. z k. 73 – zeznania pozwanej M. B. (1) /.

Ostatnia część zamówienia dotyczyła sprzedaży płyty warstwowej, styropianu oklejonego blachą. Zamówienie to przyjmował na posiadłości pozwanej przedstawiciel handlowy M. B. (2). Transport był wykonywany przez firmę zewnętrzną, transportu dokonywał T. G., który był kierowcą. Powyższe zamówienie dla M. B. (1) było realizowane łącznie z zamówieniem dla innego klienta. Przy rozładunku, prócz pozwanej byli obecni: G. B., matka G. S. B., brat pozwanej E. W. oraz kolega G. B. D. N.. Osoby obecne przy dostawie były domownikami, a kolega G. B. oraz brat pozwanej pomagali doprowadzić instalację wodociągową do nowo wybudowanego budynku. Formą płatności za fakturę była gotówka, którą M. B. (1) przekazała kierowcy T. G..

Pozwana wraz z mężem tego samego dnia, co była dostawa stwierdzili uszkodzenie towaru, tj. wgniecenia na pojedynczych arkuszach, uszkodzenia na blachach spiętych opaskami. Reklamację złożono około czterech godzin po dostarczeniu towaru telefonicznie, pisemną reklamację złożono 3 dni po dostawie / d. k. 143 – 145 – zeznania G. B., k. 145 – 146 – zeznania S. B., k. 146 – 147 – zeznania D. N., k. 147 – zeznania E. W. /.

Dostawy do gospodarstwa (...) z firmy (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. realizowane były w ten sposób, że materiał był przywożony do pozwanej, która otrzymywała do podpisu dokument WZ i oryginał faktury. Pozwana otrzymywała fakturę, natomiast dokument WZ wracał do kierowcy / d. k. 272-273 w zw. z 191 – zeznania pozwanej M. B. (1) /.

Firma (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wystawiła dokument zbiorczy WZ z dnia 25 listopada 2011r. potwierdzający dokonanie zamówienia objętego sporem / d. 207 – dokument zbiorczy (...).

W dniu 25 stycznia 2012r. firma (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K., skierowała przedsądowe wezwanie do zapłaty do M. B. (1), w którym wezwano pozwaną do zapłaty, w nieprzekraczalnym terminie 3 dni od doręczenia wezwania, kwoty 2707,48 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 listopada 2011r. do dnia zapłaty tytułem zapłaty za fakturę VAT nr (...) z dnia 25 listopada 2011r.. Wezwanie zostało odebrane przez pozwaną w dniu 27 stycznia 2012r. / d. k. 17 – kserokopia wezwania do zapłaty, k. 18 – kserokopia potwierdzenia odbioru wezwania /.

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty, M. B. (1) poinformowała powoda o całkowitej bezpodstawności żądania. Wskazała, że w dniu 25 listopada 2011r. dokonała zapłaty za zakupiony towar kierowcy / d. k-19 – odpowiedź na wezwanie do zapłaty /.

Podpis widniejący na dokumencie zbiorczym (...), wystawionym przez (...) Centrum S.A. w K. nie został nakreślony przez M. B. (1). Podpis ten został sfalszowany. Podpis ten nie został nakreślony również przez G. B., D. N., E. W., S. B. / d. k. 233 – 250 – opinia biegłego sądowego z zakresu grafologii D. P. /.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanego powyżej w pełni wiarygodnego materiału dowodowego w postaci zeznań świadków G. B. / k. 143 – 145 i k. 192 /, S. B. / k. 145 – 146 /, D. N. / k.146 – 147 /, E. W. / k. 147 / i zeznań przesłuchanej w charakterze strony postępowania pozwanej M. B. (1) / k. 273 – 274 w zw. z k. 73 – 73, k. 80 i k. 191 / oraz dowodów z dokumentów.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków G. B., S. B., D. N., E. W. oraz zeznania pozwanej M. B. (1), albowiem zeznania te są logiczne, konsekwentne, spójne, wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Powyższe zeznania znajdują swoje oparcie, w bezstronnej i obiektywnej opinii biegłego sądowego z zakresu grafologii D. P..

Sąd nie dał wiary tej części zeznaniom świadków M. B. (2) / k. 75 – 77 /, T. G. / k. 141 – 143 /, P. O. (1) / k. 77 – 79 /, w której podnosili, iż pozwana M. B. (1) nie zapłaciła za fakturę VAT nr: (...) / k. 201 / oraz, iż pozwana podpisała dokument Zbiorczy WZ nr (...) k. 207 /, gdyż zeznania powyższe pozostają w oczywistej sprzeczności z wiarygodnymi zeznaniami pozwanej M. B. (1) i świadków G. B., S. B., D. N. i E. W., którzy podnosili, iż pozwana zapłaciła za dostarczony towar oraz z opinią biegłego grafologa, w której stwierdzono ponad wszelką wątpliwość, iż M. B. (1) nie podpisała dokumentu WZ nr (...).

Sąd pominął w swoich rozważaniach zeznania świadka M. P. / k. 79 – 80 / i zeznania przesłuchanego w charakterze powoda członka Zarządu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. A. W. / k. 272 – 273 /, gdyż w ocenie Sądu, zeznania powyższe nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, albowiem osoby te nie były świadkami dostawy towaru do gospodarstwa rolnego pozwanej, a swoją wiedzę o przedmiotowej sprawie posiadają z dokumentów.

Sąd uznał za rzetelną, fachową, obiektywną, bezstronną i rzeczową opinię biegłego sądowego D. P., który na zlecenie Sądu wydał opinię w przedmiotowej sprawie. Opinia została sporządzona zgodnie z zakreśloną tezą dowodową, w oparciu o wnikliwą analizę akt sprawy i własną wiedzę biegłego. Z treści opinii wynika, że wnioski opinii zostały opracowane przez biegłego na podstawie samodzielnie zgromadzonego materiału, który odpowiada materiałowi dowodowemu zgromadzonemu w niniejszej sprawie. Biegły samodzielnie dokonał analizy i oceny przedstawionych do badań materiałów, dowodów porównawczych, dokonał szczegółowej analizy porównawczej. Ponadto opinia nie była kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów zgromadzone w aktach sprawy, za wyjątkiem dokumentu Zbiorczego WZ nr (...) k. 207 /, który został sfalszowany, co wynika z opinii biegłego sądowego D. P..

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu.

W niniejszej sprawie, w świetle twierdzeń stron postępowania bezspornym było, że doszło do zawarcia umowy sprzedaży pomiędzy (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. a M. B. (1). Powód jako profesjonalny przedsiębiorca, dostarczał zakupiony przez pozwaną towar. Pracownikom firmy (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. znane były metody dokonywania i finalizowania transakcji z klientami. Zgodnie z tym, co twierdzili, w firmie funkcjonowały dwie formy zapłaty za fakturę. Pierwszą z nich była zapłata gotówką w kasie firmy, która wówczas wystawia dokument KP. Druga metoda to pobieranie pieniędzy przez kierowcę lub przedstawiciela handlowego od klienta i wówczas to te osoby wystawiają dokument KP.

Niewątpliwie, mając na uwadze powyższe, uznać należy, że w przedmiotowej sprawie pieniądze winny być pobrane przez kierowcę w momencie dostarczenia towaru do pozwanej M. B. (1). W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd uznał, iż pozwana zapłaciła, osobie upoważnionej przez powoda do odbioru pieniędzy, za dostarczony towar.

Istota rozpoznawanej sprawy ograniczała się do oceny materiału dowodowego wskazanego przez strony postępowania i ustalenia, czy została zapłacona faktura VAT nr: (...) wystawiona na kwotę 2.707,48zł.

Świadkowie wskazani przez stronę powodową M. B. (2), P. O. (1) i T. G. twierdzili, iż pozwana nie zapłaciła faktury oraz, że podpisała dokument WZ nr (...). Świadek T. G., który przywiózł towar do gospodarstwa rolnego (...) zeznał, iż jeżeli klient ma zapłacić gotówką zostawiana jest faktura, a klient podpisuje dokument WZ. Dokument WZ był podpisany przez pozwaną / k. 143 /. Natomiast pozwana i świadkowie przez nią zgłoszeni konsekwentnie twierdzili, iż M. B. (1) zapłaciła kierowcy za fakturę. Pozwana dodatkowo twierdziła, iż nie podpisywała dokumentu WZ nr (...) i jej podpis został sfalszowany.

Powołany w rozpoznawanej sprawie biegły sądowy z zakresu grafologii D. P., w pisemnej opinii, która nie była kwestionowana przez strony postępowania, ponad wszelką wątpliwość stwierdził, iż podpis dający się odczytać jako (...) na dokumencie zbiorczym (...), wystawionym przez (...) Spółka Akcyjna w K. nie został nakreślony ręką M. B. (1). Podpis ten został sfalszowany. Nie został on również podpisany przez G. B., S. B., D. N., E. W. / k. 246 /.

Mając na uwadze, iż bezstronny, obiektywny dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu grafologii potwierdził tezę pozwanej, iż nie podpisywała dokumentu WZ nr (...), Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. B. (1), w tym twierdzenia, iż zapłaciła za przedmiotową fakturę. Uznanie za wiarygodne zeznań pozwanej skutkuje przyjęciem, że wiarygodne są także zeznania świadków G. B., S. B., D. N., którzy twierdzili, iż M. B. (1) zapłaciła kierowcy T. G. za dostarczony od powoda towar. W konsekwencji, Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom świadków M. B. (2), T. G., P. O. (2), zgłoszonych przez powoda, którzy twierdzili, iż pozwana nie zapłaciła za fakturę wystawioną na kwotę 2.707,48zł.

Zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Sprzedaż jest umową dwustronnie zobowiązującą. Skutkiem zawarcia umowy sprzedaży jest zobowiązanie się sprzedawcy do przeniesienia własności rzeczy lub prawa na kupującego oraz zobowiązanie się kupującego do zapłacenia sprzedawcy umówionej ceny. Świadczenie jednej strony jest więc odpowiednikiem świadczenia drugiej strony. W takim ujęciu umowa sprzedaży ma charakter umowy wzajemnej, w odniesieniu do której znajdują zastosowanie ogólne przepisy dotyczące zobowiązań wzajemnych / [art. 487](#) i n. k.c. /.

W realiach rozpoznawanej sprawy, sprzedający dostarczył pozwanej zamówione przez nią rzeczy, a pozwana M. B. (1) wypełniła swoje zobowiązanie płacąc, kierowcy, który dostarczył towar, cenę nabycia. Konsekwencją powyższego rozważania jest uznanie, za nieuzasadnione żądanie od pozwanej ponownego wykonania zobowiązania – zapłaty za dostarczony towar, skoro wypełniła ona swoje zobowiązanie. Okoliczność, iż upoważniony przez powoda przewoźnik nie przekazał sprzedającemu pobranej kwoty za dostarczony towar nie może negatywnie wpływać na pozycję prawną M. B. (1), która już raz wypełniła swoje zobowiązanie – zapłaciła za kupioną rzecz. Dlatego też, mając na uwadze przedstawione powyżej okoliczności, na podstawie art. 535§1 k.c., Sąd oddalił powództwo, uznając je za nieuzasadnione.

Orzekając o kosztach postępowania, Sąd zastosował zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Powód w całości przegrał proces i dlatego też, na podstawie art. 98 k.p.c., Sąd zasądził od (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. na rzecz M. B. (1) kwotę 1.000zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 200r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych / tj. Dz. U. z 2014r., poz. 1025 ze zm. /, Sąd nakazał zwrócić powodowi (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. ze Skarbu Państwa – Sądowi Rejonowego w Łęczycy kwotę 721,20zł tytułem zwrotu nadpłaconej zaliczki na opinię biegłego.